

idet jeg i øvrigt kan henholde mig til og slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af Statsministeren i Landstinget den 25. November.

Slengerik: Den Henvendelse fra danske Tillidsmænd for Byen Flensborg og Landkredsene i 2den Zone og fra Medlemmer af det mellemslesvigske Udvalg, der har givet Anledning til det foreliggende Forslag til Beslutning, skal jeg ikke komme ind paa at omtale nærmere. Heller ikke er det min Mening nærmere at omtale det foreliggende Forslag til Beslutning. Alle ærede Medlemmer har jo set det og ved, hvad det indeholder, og det forekommer mig, at Indholdet er ganske klart og tydeligt, at ingen kan tage fejl deraf, saa en videre Analysering deraf er ganske overflødig. Jeg maa dog maaske tilføje, at hvis man lægger mere eller andet ind i dette Forslag til Beslutning end Ordlyden deraf, kan man kun skade derved. Jeg skal derfor afholde mig fra begge Dele og nøjes med at anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

I Anledning af nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte angaaende 3die Zone, skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem, saa vidt jeg hørte ham, selv sagde, at disse Bemærkninger var fremsatte paa hans Partis Vegne, saa maa de ogsaa staa som fremsatte paa hans Partis Vegne og ikke paa andre Partiers.

Hermed anbefaler jeg Tingets Medlemmer at stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Harboe: I den ellefte Time har Danskheden i 2den Zone rettet en Henvendelse til den danske *Rigsdag*. Henvendelsen er et Raab om Hjælp fra en Broder i Nød. Altfor ringe har den Støtte været, som Danmark har ydet 2den Zone, og dybt beklager jeg, saavel som Partiet Venstres Ordfører (N. Neergaard), at den af den nordslesvigske Vælgerforening to Gange, nemlig 4. Juli og 13. December forrige Aar, som ganske nødvendig betegnede Rønning af 3die Zone ikke har fundet Sted, ja, at der end ikke har været forsøgt en Henvendelse til de allierede Magter i den Retning, en Henvendelse, som for øvrigt „Social-Demokraten“ den 11. Juni 1919 erklærede at være vel forstaaelig. Det er klart, at en saadan Hen-

vendelse ikke kan ske nu. Men det er mig lige saa klart, at der vilde blive begaaet en Uretfærdighed overfor vore Landsmænd i 2den Zone, hvis der ikke ved Bedømmelsen af Afstemningsresultatet toges Hensyn til, at det uhyre tyske Pres, som i 56 Aar har hvilet over Sønderjylland, i betydelig Grad er blevet fortsat for 2den Zones Vedkommende, fordi det tyske Embedsmandstryk ikke har kunnet holdes ude. Afstemningen i 2den Zone paa Søndag finder ikke Sted under den frie Udfoldelse af danske Kræfter, som kunde præge Afstemningen i 1ste Zone den 10. Februar.

Dette er saa meget mere beklageligt, som ogsaa et andet for os ugunstigt og uretfærdigt Moment spiller en lang større Rolle i 2den end i 1ste Zone. Jeg siger herved til, at der er givet de i Zonen fødte, men senere bortflyttede Stemmeret, og at der er blevet givet Stemmeret til alle de indvandrede og de indsendte. Naar Tyngdepunktet i Zonen dannes af en By af Flensborgs Størrelse og Betydning baade som Administrationscentrum og som Handelsby, betyder Stemmeretten for disse to Kategorier et afgørende og uretfærdigt Minus for Landets egne Børn, som endnu i 1867 og i 1881 holdt Danskhedens Stilling, og den betyder tillige, at Tvangsgermaniseringen faar Udsigt til at høste positiv Løn og Fordel for 56 Aars Vold og Undertrykkelse. Det er dette, som jeg kalder uretfærdigt, og som for mig vilde være oprørende, hvis jeg ikke havde den faste Tro og Overbevisning, at den internationale Kommission og de allierede Magter vilde tage Hensyn hertil og ikke blot tælle, men navnlig ogsaa veje Stemmerne. Naar der er Sogne, hvor de i Sognet fødte, men senere bortflyttede kan afgive flere Stemmer end de i Sognet fødte og bosiddende, er det klart, at et virkeligt retfærdigt Resultat ikke kan naas ved den blotte Sammentælling af afgivne Stemmer. En fuldstændig Borteliminering af disse for os ugunstige og for Tyskheden ufortjent gunstige Forhold er vanskelig tænkelig, og derfor finder Afstemningen i 2den Zone Sted under saadanne Forhold, at man vel forstaaer den Henvendelse, som nu ligger paa Tingets Bord. Hvis det danske Folk selv kunde svare, er jeg ikke i Tvivl om Svaret — mon overhovedet nogen er det? Den Demonstration, som Byen København foretog i Søndags, taler et Sprog, som den døveste maa kunne høre. Større Tilslutning til en Tilkendegivelse her i Byen har der aldrig været, og man gør vel i ikke at